

KRONIKA

MGR INŻ. TADEUSZ BRUDZIŃSKI

Tadeusz Brudziński, syn znanego lekarza prof. dr Józefa Brudzińskiego, urodził się w Warszawie 20. I. 1902 roku. Studia rolnicze w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego ukończył z odznaczeniem w 1925 r., uzyskując jednocześnie tytuł magistra praw na Wydziale Prawniczym Uniwersytetu Warszawskiego. Po rocznej dodatkowej specjalizacji u prof. J. Rostafińskiego w zakresie hodowli zwierząt rozpoczął samodzielną pracę w praktyce rolniczej jako administrator. Jednocześnie uzupełniał swoją wiedzę i pogłębiał szersze zainteresowania w dziedzinie rolnictwa podróżami zagranicę. W 1930 r. wyjechał, jako stypendysta Ministerstwa Rolnictwa, do Stanów Zjednoczonych A. P., gdzie przez rok studiował ekonomikę rolną w Cornell University, uzyskując dyplom z tytułem Master of Science.

W latach 1931—1934 zapoznał się ze sprawami handlu międzynarodowego i importu zbóż, odbywając praktykę w firmie zbożowej w Chicago, a następnie pracując w Moskwie w Sowpoltorgu.

Po powrocie do kraju objął za zgodą Ministerstwa Rolnictwa stanowisko doradcy ekonomicznego rządu Republiki Murzyńskiej Liberii i wy-

jechał do Afryki, gdzie przebywał do 1937 r., zapoznając się z rolnictwem egzotycznym i stosunkami afrykańskimi.

Powrócił do kraju na stanowisko kierownika Wydziału Zagranicznego Związku Izb i Organizacji Rolniczych.

W 1939 r. powołany do wojska, po kampanii wrześniowej dalsze lata wojenne przebył w armii polskiej we Francji i w Angli, odznaczony dwukrotnie Krzyżem Walecznych i Croix de Guerre.

W 1947 r. po likwidacji UNRRA, gdzie pracował bezpośrednio po wojnie, powrócił do Polski.

Jako pracownik Centralnego Urzędu Planowania, a następnie Narodowego Banku Polskiego brał udział w konferencji handlu międzynarodowego w Hawanie i w rokowaniach w Indiach, Pakistanie i Egipcie.

Tadeusz Brudziński powrócił do zagadnień ściśle rolniczych, przechodząc w 1952 r. do pracy w Centralnym Instytucie Rolniczym.

Głębokie zrozumienie obowiązków obywatelskich, szczerze umiłowanie zawodu znajdowało wyraz we wszechstronnym analizowaniu potrzeb i aktualnych kierunków rozwojowych rolnictwa polskiego.

Tadeusz Brudziński uznawał zawsze konieczność ścisłych powiązań nauki i praktyki — stąd wynikały jego zainteresowania metodami upowszechniania wiedzy rolniczej oraz planowania i koordynacji badań naukowych. Pod wpływem profesora dr M. Czaji nawiązał ścisłą współpracę z Polskim Towarzystwem Zootechnicznym. W dyskusjach nad potrzebą oraz sposobami upowszechnienia i udostępnienia postępu nauki i techniki w zakresie hodowli i żywienia zwierząt zrodziła się koncepcja wydawania czasopisma „Przegląd Naukowej Literatury Zootechnicznej”, które by ułatwiało pracownikom naukowym zapoznanie się z najnowszymi osiągnięciami nauki światowej. Czasopismo wydawane przy współudziale Wydziału Nauk Rolniczych i Leśnych PAN stało się organem Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego.

Tadeusz Brudziński, mimo że poświęcił się całkowicie sprawom redakcji, znajdował jednak czas na bardzo aktywną współpracę z programem audycji rolniczych Polskiego Radia, ponadto jeszcze współpracując zawsze bardzo blisko z redakcją „Postępów Nauk Rolniczych”.

Wybitna inteligencja, bardzo gruntowne wykształcenie, doskonała znajomość języków, szczerze umiłowanie zawodu i wszechstronna znajomość potrzeb polskiego rolnictwa, składały się na to, że Tadeusz Brudziński był zawsze niezmiernie cenionym pracownikiem i kolegą.

Zalety charakteru i wartość osobista zdobywały mu wszędzie szacunek i uznanie.

Przedwczesna śmierć 20. II. 1960 r., przerywając w pełni prowadzone prace, stanowi dotkliwą stratę i budzi szczery żal wśród wszystkich, którym tak chętnie służył dobrą radą i pomocą.